

97. φιλόφρων· ἡ θεῶν ἀπάτη· ἡ γὰρ ἐκ θεοῦ, φησὶν, ἀμαύρωσις καὶ δόλωσις ἄφυκτός ἐστιν. ἅμα γὰρ δολοῖ καὶ προσαίνει καὶ κακοποιεῖ. (95).

131. ἄλιον πρῶνα· τὸν Ἑλλήσποντον, τὸν κοινὸν ἑκατέρας γῆς· μεταξὺ γὰρ ἐστὶν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας· οἱ δὲ, ὅτι Ταῦρον τὸ ὄρος, τὸν προνεύοντα εἰς ἄμφω τὰς ἠπείρους.

232. δυσμῶν· ἢ τῶν δύσεων ἢ τῶν ἐκλείψεων· ὅτε γὰρ δύει ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. ἔνθεν καὶ λῖψ ὁ ἄνεμος ἀπὸ δυσμῶν.

φθυνασμάτων· τῶν λήξεων.

316. πυρσὴν· ἔβρεχε τῷ αἵματι . . . τινὲς ἀντὶ τῆς γενικῆς πυρρᾶς γενειάδος· καὶ τὸ ἐξῆς, ἔτεγγεν χρῶτα.

384. καὶ νύξ ἐχώρει· καὶ νύξ ἀπεγένετο (libr. ἐγένετο) καὶ οὐδεὶς Ἑλλήνων ἠξίωσεν (378).

419. ναυαγίων· ναυαγία αὐτὸ τὸ πάθος, ναυάγιον δὲ αὐτὸ τὸ ναυαγῆσαν σκεῦος· διὰ τοῦτο οὖν ναυαγίων βαρυτόνως τῶν πτωμάτων· (libr. σωμάτων). Vgl. schol. B. u. schol. zu Soph. Ai. 308.

437. ῥοπή· τῆ κακῶν (libr. κακῆ) δηλονότι. Vgl. schol. A.

571. στένε καὶ δακνάζου· περὶ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι. (568)

577. τὸ ἐξῆς τούτου ἐστὶ, σκύλλονται πρὸς ἀναύδων. (568)

641. δαίμονα· τὸν καταχθόνιον. (642 schol. A.)

818. θῖνες· οἱ σωροὶ καίπερ φωνὴν μὴ ἀφιέντες δεῖξουσιν τῷ γένει (libr. τὸ γένος). Heimsoeth will aus Par. B. τὸ γεγονός lesen.

858. πρῶτα μὲν εὐδοκίμου· πρῶτα μὲν κατὰ πόλεμον διὰ στρατιᾶς εὐδοκιμοῦμεν καὶ ὀρμῶμεν κατὰ νενομισμένα ἔδη ταῖς πόλεσι ταῖς πυργουμεναις (libr. πορθομεναις), οὐ τεμένη θεῶν πορθοῦντες, οὐ τάφους ἀνασπῶντες, ὡς Ξέρξης τολμήσας ἐποίησεν.

894. Σαλαμῖνα· τὴν ἐν Κύπρῳ· ἀποικοὶ γὰρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνιοὶ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ.

900. καὶ τὰς . . . ἐκράτουνε· τῆ ἀρετῇ Ἑλληνας ὑπέταξεν, οὐκ ἀνάγκη ὁ Δαρεῖος. (864)

922. τὰν ἐργαίαν· ἡ γῆ ἡμῶν τὴν ἔξω τῆς γῆς ἤβην σεσαγμένην ὑπὸ τοῦ Αἰδοῦ καὶ διὰ τὸν Ξέρξην κταμένην αἰάξει. — τὸ ἐξῆς, ἤβαν Περσῶν . . . τοῦτ' ἐστὶ τὴν ἐγχωρίαν . . .

923. Ξέρξην κταμέναν· ὅτι δι' αὐτὸν ἀπέθανεν. (924)

926. φύστις· ἔχφυσις, γονή. τοῦτο διὰ μέσου.